

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ל"ח ע"ב

פרשת שמייני

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לעולה ולא לחטאת.

תרגום לעברית

אֵלָא אֵילוּ שֶׁל יִצְחָק לְהַקְרִיב אֶל פָּרָה, שְׁנוֹזְכָר פְּעָמִים בְּכָתוּב. אֶחָד שְׁכָתוּב, (כִּרְאשִׁית כב) וַיִּשָּׂא אֲבִרְהָם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה אֵיל, הָרִי אֶחָד. וְאַחַד, וַיֵּלֶךְ אֲבִרְהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל, הָרִי שְׁנַיִם, וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה. וְעַל כֵּן אֵיל לְעֹלָה תְּמִימִם, שְׁנֵי אֵיל, שֶׁהוּא שְׁנַיִם. וְעַל כֵּן שְׁנֵינוּ גְבוּרוֹת, וּמֵהֶם נִפְרָדִים לְכַמָּה אַחֲרִים. וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹּר לְאֹמֶר קָחוּ שְׁעִיר עִזִּים לְחַטָּאת. עֲגֹל לְחַטָּאת הִיא צָרִיף לְהִיּוֹת, כִּמּוֹ שֶׁהִכְהֵן. אֵלָא יִשְׂרָאֵל הָרִי קִבְּלוּ עֲנֵשׁ, וְעַל כֵּן לֹא כָתוּב בָּהֶם עֲגֹל לְחַטָּאת, אֵלָא עֲגֹל לְעֹלָה. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁכָּל אֵלוֹ שִׁחְטָאוּ בוֹ, קִבְּלוּ עֲנֵשׁ, בֵּין בְּדַבּוּר, בֵּין בְּמַעֲשֶׂה, בֵּין בְּעִבּוּדָה. וְאַפְּלוּ אֵלוֹ שֶׁלֹא עָשׂוּ דָבָר, אֵלָא שֶׁהָעֲלוּהוּ בְּרָצוֹן לָבָם לַעֲבֹד אוֹתוֹ, נִעְנְשׁוּ, כִּמּוֹ שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת לב) וַיִּשָּׂק אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֲבָל כָּל אֵלוֹ שֶׁהָעֲלוּ אוֹתוֹ בְּרָצוֹן שֶׁלֹא לַעֲבֹד אוֹתוֹ, אֵלָא שֶׁהָעֲלוּ גֵזֶן שֶׁל רָצוֹן מִמֶּנּוּ - כָּאֵן נִטְהָרִים, וּמִקְרִיבִים אוֹתוֹ לְעֹלָה וְלֹא לְחַטָּאת.

אבל קחו שעיר עזים לחטאת, אמאי. אלא בגין דהוּוּ מקרבין בקדמיתא לשעירים, דשליטין על טורי רמאי. ודא הוא לחטאת, ובעיין לאתדכאה מההוא חובא, ולא עוד אלא לחדתותי דסיהרא אצטריה. (ויקרא ט) ושור ואיל לשלמים. שור ולא פר, בגין דשור שלים איהו, לאחזאה שלמא, הדא הוא דכתיב לשלמים. רבי יוסי אמר, שור ואיל מסטרא דשמאלא קא אתיין. שור מסטרא דשמאלא, דכתיב, (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל. איל, בגין אילו דיצחק. וסלקין לשלמים, לאשלמא לון לכנסת ישראל ועל דא שור ואיל לשלמים.

תרגום לעברית

אבל קחו שעיר עזים לחטאת, למה? אלא משום שהיו מקריבים ראשונה לשעירים, ששולטים על ההרים הרמים. וזהו לחטאת. וצריכים להטהר מאותו החטא, ולא עוד, אלא שצריך לחדוש הלבנה. ושור ואיל לשלמים, שור ולא פר, משום ששור הוא שלם, להראות שלום, זהו שכתוב לשלמים. רבי יוסי אמר, שור ואיל מצד השמאל הם באים. שור מצד השמאל, שכתוב (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל. איל, משום אילו של יצחק. ועולים לשלמים, להשלים אותם לכנסת ישראל, ועל כן שור ואיל לשלמים.

טקסט הזוהר

אמר רבי יהודה, כלא בגין דכנסת ישראל מתעטרא ומתברכא על ידא דכהנא, באשלמותא. והאי יומא חדוותא דכלא הוה, חדוותא דכנסת ישראל בקודשא בריה הוא, חדוותא דעלאין ותתאין. וכמה דאשתלים כהנא לתתא, כביכו"ל אשתלים כהנא לעילא, פר נדב ואביהוא דאתערו ערבוביא בין מטרוניתא ומלכא. ובגין כך ותצא אש מלפני יי' ותאכל אותם וגו'. (חסר) (ויקרא י) ויאמר משה אל אלעזר ואל איתמר

רָאשֵׁיכֶם אֶל תִּפְרָעוּ וְגו', כִּי שֶׁמֶן מִשְׁחַת יֵי' עֲלֵיכֶם. רַבִּי אָבָא אָמַר, הָא תַנִּינָן בְּעוֹבְדֵין דְּלִתְתָא, אֲתַעְרוּן עוֹבְדֵין לְעִילָא, וְעוֹבְדָא דְלִתְתָא בְּעֵי לְאַתְחַזָּא כְּגוּוּנָא דְעוֹבְדָא דְלְעִילָא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הַכֹּל מִשּׁוּם שְׂכַנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתַּעֲטָרַת וּמִתְבָּרַכַת עַל יְדֵי הַכֹּהֵן בְּשִׁלְמוֹת. וְהַיּוֹם הַזֶּה הִיא שְׂמֻחָתָם שֶׁל כָּלָם, שְׂמֻחָתָהּ שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל עִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂמֻחַת הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. וְכִמוֹ שֶׁהַשְּׂתֵלָם הַכֹּהֵן לְמִטָּה, כְּבִיכּוֹל נִשְׁתַּלֵּם הַכֹּהֵן לְמַעְלָה. רַק שָׁנָדָב וְאַבְיָהוּ שְׁעוֹרְרוּ עַרְבוּבָיָה בֵּין הַגְּבִירָה וְהַמֶּלֶךְ. וּמִשּׁוּם כֵּךְ - וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל אֹתָם וְגו'. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱלֹעֶזֶר וְאֶל אֵיתָמָר רָאשֵׁיכֶם אֶל תִּפְרָעוּ וְגו', כִּי שֶׁמֶן מִשְׁחַת ה' עֲלֵיכֶם. רַבִּי אָבָא אָמַר, הֲרִי שְׁנִינּוּ שְׂבַמְעֵשִׁים שְׁלִמְטָה מִתַּעֲוָרִים מַעֲשִׂים לְמַעְלָה, וְהַמַּעֲשֶׂה שְׁלִמְטָה צָרִיךְ לְהִרְאוֹת כְּמוֹ הַמַּעֲשֶׂה שְׁלִמְטָה.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי, כָּל חֲדוּוֹתָא דְלְעִילָא, תִּלְיָא בְּהֵוָה שְׂמֵנָא קַדִּישָׁא, דְּמִתְמָן נָפִיק חֲדוּהָ וּבִרְכָּאן לְכַלְהוּ בּוֹצִינִין, וְכֵהָנָא עֲלָאָה (מִיָּנִיָּה) אֲתַעֲטָר בְּנִגִּידוֹ דְּמִשְׁחָא, וּבִגִּין כֵּךְ כֵּהָנָא, דִּרְבּוּ מִשְׁחָא אֲתַנְגִּיד עֲלֵיהּ כְּגוּוּנָא דְלְעִילָא, בְּעֵי לְאַתְחַזָּא חִידוֹ, וּנְהִירוּ דְאַנְפִּין (יִתִּיר מִכֹּלָא), וְלֹא יִתְחַזִּי גִרְעוּנָא בְּרִישִׁיָּה, וְלֹא בְּלְבוּשִׁיָּה, אֶלָּא לְמַהוּי כָּלָא שְׁלִים כְּגוּוּנָא דְלְעִילָא, וְלֹא יִתְחַזִּי בֵּיהּ פְּגִימוֹ כָּלָל, בְּגִין דְּלֹא יַעֲבִיד פְּגִימוֹ בְּאַתֵּר אַחֲרָא.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, כָּל הַשְּׂמֻחָה שְׁלִמְטָה תְּלוּיָהּ בְּאוֹתוֹ שֶׁמֶן קָדוֹשׁ, שְׂמֵשׁ יוֹצְאוֹת שְׂמֻחָה וּבִרְכוֹת לְכָל הַמְּאוֹרוֹת, וְהַכֹּהֵן הָעֲלִיּוֹן (מִמְנוֹ) מִתַּעֲטָר בְּשַׁפֵּעַ שֶׁל שֶׁמֶן. וּמִשּׁוּם כֵּךְ הַכֹּהֵן, שֶׁשֶׁמֶן מִשְׁחָה שׁוֹפֵעַ עָלָיו כְּמוֹ שְׁלִמְטָה, צָרִיךְ לְהִרְאוֹת שְׂמֻחָה וְהֶאֱרַת פָּנִים (יִתֵּר מִהַכֹּל), וְשִׁלָּא יִרְאֶה חֲסָרוֹן בְּרִאשׁוֹ וְלֹא בְּלְבוּשׁוֹ, אֶלָּא לְהִיּוֹת הַכֹּל שְׁלֵם כְּמוֹ שְׁלִמְטָה, וְאֵל יִרְאֶה בּוֹ פְּגָם כָּלָל, כְּדִי שִׁלָּא יַעֲשֶׂה פְּגָם בְּמָקוֹם אַחֵר.

תא חזי, אלמלא אלעזר ואיתמר אתחזון פגימו בההיא שעתא בלבושיהון או בראשיהון, לא אשתזיבו בההיא שעתא, דהא שעתא קיימא למעבד דינא. ועל דא תנינן, בשעתא דמותנא אערע בעלמא, לא יתער אינש גרמיה למלה בעלמא, בגין דלא יתערון עליה. בר אי אתער גרמיה לטב, ויכיל לדחייא (לדחקא) שעתא, דהא בזמנא ושעתא דדינא קיימא בעלמא, מאן דיערע ביה, לקטי ליה ויסתלק מעלמא. ובגין כך ולא תמותו. כתיב ואחייכם כל בית ישראל יכבו את השריפה, בגין דאינון לא אתיין מסטרא דכהני, ולא מתזקי.

תרגום לעברית

בא ראה, אלמלא אלעזר ואיתמר הראו פגם באותה שעה בלבושם או בראשיהם, לא נצולו באותה שעה, שהרי השעה עמדה לעשות דין. ועל כן שנינו, בשעה שהמגפה קוראת בעולם, לא יעורר אדם את עצמו לדבר בעולם, כדי שלא יתעוררו עליו. פרט אם עורר את עצמו לטוב, ויכול לדחות (לדחק) את השעה, שהרי בזמן ובשעה שהדין עומד בעולם, מי שפוגע בו, לוקטים אותו ומסתלק מן העולם. ומשום כך כתוב ולא תמותו. ואחייכם כל בית ישראל יכבו את השרפה, משום שהם לא באים מצד הכהנים, ולא ינזקו.

טקסט הזוהר

רבי אלעזר פתח, (שמות ו) ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה. ויקח אהרן. כללא כמה דאצטריה, כללא כגוונא דלעילא. תא חזי, ראוייה היתה בת שבע לדוד, מיומא דאתברי עלמא. ראוייה היתה אלישבע לאהרן מיומא דאתברי עלמא.

רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (שמות ו) וַיִּקַּח אֶהֱרֹן אֶת אֲלִישֶׁבַע בֶּת עַמִּינָדָב אַחֹת נַחֲשׁוֹן לֹו
לְאִשָּׁה. וַיִּקַּח אֶהֱרֹן. הַכֹּל כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, הַכֹּל כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה. בֹּא וּרְאֵה, רְאוּיָה הָיְתָה בֶּת
שֶׁבַע לְדָוִד מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם. רְאוּיָה הָיְתָה אֲלִישֶׁבַע לְאֶהֱרֹן מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

מֵה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֵלָּא כֹּלָּא חַד. אֲבָל הָתָם לְדִינָא, הָכָא לְרַחֲמֵי. כִּד אֶתְחַבְּרָא בְּדָוִד,
לְדִינָא, לְאַגָּחָא קֶרְבִּין, לְאוֹשְׁדָא דְמִין. הָכָא בְּאַהֲרֹן, לְשִׁלְמָא, לְחֻדָּה, לְנִהֲרֹו דְאַנְפִּין,
לְאַתְבָּרְכָא. וְעַל דָּא אֶתְקָרִי (הַכִּי) הָתָם בֶּת שֶׁבַע, הָכָא אֲלִישֶׁבַע. אֲלִישֶׁבַע: דְּאַתְחַבְּרָא
בְּחֻסָּד, (תֵּא חֲזִי) בֶּת שֶׁבַע לְדִינָא, לְיִרְתָּא מַלְכוּתָא וּלְאַתְקַפָּא.

תרגום לעברית

מֵה בֵּין זֶה לָזֶה? אֵלָּא הַכֹּל אֶחָד. אֲבָל שֵׁם לְדִין, וְכָאן לְרַחֲמִים. כְּשֶׁהִתְחַבְּרָה עִם דָּוִד -
זֶה לְדִין, לְעֶרֶךְ קֶרְבוֹת וְלִשְׁפֹּךְ דָּמִים. כָּאן בְּאַהֲרֹן - לְשִׁלּוֹם, לְשִׁמְחָה, לְהָאֲרַת פָּנִים,
לְהִתְבָּרָה. וְעַל כֵּן נִקְרָאת (כִּי) שֵׁם בֶּת שֶׁבַע, וְכָאן אֲלִישֶׁבַע. אֲלִישֶׁבַע - שֶׁהִתְחַבְּרָה עִם
חֻסָּד. (בֹּא רֵאֵה) בֶּת שֶׁבַע לְדִין, לְרִשְׁת מַלְכוּת וּלְהִתְגַּבֵּר.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא דְתַנִּינָן דְכְּתִיב, (שמות יט) קוֹל הַשּׁוֹפָר, שְׁפִיר הוּא, וְדָא הוּא
יַעֲקֹב, דְּאַסְתָּלַק בְּמַחֲשָׁבָה דְאַבְהֹן, וְנִפְקוּ כְּחֻדָּא מִגּוֹ שּׁוֹפָר, דְּהָא שּׁוֹפָר אִפִּיק מִיָּא וְאַשָּׁא
וְרוּחָא כְּחֻדָּא, וְאַתְעֵבִיד מְנִיָּהּ קָלָא. כִּי אִמָּא עֲלָאָה, אִפִּיק לְאַבְהֹן, בְּקָל חַד. וּמִגּוֹ
מַחֲשָׁבָה אִסְתָּלַקוּ כְּחֻדָּא בְּחַד קוֹל, וְהָהוּא קוֹל אֶקְרִי קוֹל הַשּׁוֹפָר, וְדָא יַעֲקֹב דְכָלִּיל
לְאַבְהֹן כְּחֻדָּא, וְאַקְרִי קוֹל.

אמר רבי שמעון, זה ששנינו שכתוב קול השופר - יפה הוא, וזהו יעקב, שעלה במחשבה של האבות, ויצאו כאחד מתוך שופר, שהרי שופר מוציא מים ואש ורוח כאחד, ונעשה מהם קול. כך האם העלינה מוציאה את האבות בקול אחד, ומתוך מחשבה התעלו כאחד בקול אחד, ואותו קול נקרא קול השופר, וזה יעקב שכולל את האבות כאחד, ונקרא קול.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ל"ט ע"א) ♦

טקסט הזוהר

ותרי קלי נינהו, דהא מגו קלא, נפיק קלא. אבל קול חד דאקרי קול השופר, ומהכא נפקו שאר קולות, מגו ההוא שופר בזווגא

תרגום לעברית

ושני קולות הם, שהרי מתוך קול יוצא קול. אבל קול אחד שנקרא קול השופר, ומכאן יצאו שאר הקולות מתוך אותו השופר בזווג של המחשבה. ושבעה קולות הם שיוצאים בזווג של המחשבה עם השופר, והשופר הזה שמשקה אותם ומרוה את האבות בראשונה, ואחר כך את הבנים, והרי בארו את הדבר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.